

Bak İstanbul Ağlıyor

– H.KURTARAN · 02 Kasım 2010

BAK İSTANBUL AĞLIYOR ...

=====

Bir ukdedir anılar, değışmedi ezelden,
Gözümde canlanırken, yıktın beni tez elden.
Merak edip beklerken, esirgedin bir telden,
Sen yoksun diye şimdi, bak İstanbul ağlıyor!

Yol bitmezdi gelirken, Esenler¹di son durak,
Özlem dolu saatler, yüreğim sanki kurak.
Bazen kanatlarırdık, uçamayan bir Burak,
Sen yoksun diye şimdi, bak İstanbul ağlıyor!

Gazi Osman Paşaydı, gelince durağımız,
Merkezde buluşurduk, pembeydi konağımız.
Gök kuşağı gibiydi, bizim gönül ağımız,
Sen yoksun diye artık, bak İstanbul ağlıyor!

Kendimizden geçerdik, Beşiktaş"ta gezerken,
Akşam karanlığında, yıldızları dizerken.
Sımsıkı sarılınca, mutluluğu çizerken,
Sen yoksun diye artık, bak İstanbul ağlıyor!

Sendin hayat kaynağım, mevsimlerin dolduğu,
Sana şiir yazarken, hüzün beste olduğu.
Sende kalmış kimliğim, şimdilerde solduğu,
Sen yoksun diye artık, bak İstanbul ağlıyor!

Gözler konuşurdu hep, Ortaköy"e giderken,
Ellerimde ellerin, canımsın benim derken,
Akşam olur geçirdi, sanırdık daha erken,
Sen yoksun diye artık, bak İstanbul ağlıyor!

Bir tutamdı mutluluk, rüyaydı geldi geçti,
Kalbimin zincirini, orta yerinden biçti.

Metropol olan şehir, sensiz şimdi bir hiçti,
Sen yoksun diye artık, bak İstanbul ağlıyor!

Yüreğime kar yağdı, Aksaray'da yürürken,
Akşamüstü ayrılık, sis geceyi bürürken.
Ayaklarım tutuldu, geri geri sürürken,
Sen yoksun diye artık, bak İstanbul ağlıyor!

H.Hakan KURTARAN
01.05.2008-Aydın